

om man vil stemme ja eller nej, om man kan lide indholdet. Sådan gælder det jo med alle ting, der bringes til folkeafstemning. Traktater har jo forskelligt indhold, og så må man selv tage stilling til, om man kan lide indholdet af traktaten eller ej. Det er ikke indholdet, der afgør, om det er en traktat eller en forfatning, det er måden, hvorpå den vedtages, der afgør det.

Og det er en helt anden diskussion, om man kan lide indholdet. Jeg er klar over, at hr. Langballe ikke er den store elsker af indholdet. Jeg synes altså, som jeg sagde før, at indholdet er godt. Det øger også de nationale parlamenters medindflydelse i fremtiden i forhold til Kommissionen. Det øger også det folkelige parlamentariske element, idet Europa-Parlamentet kommer langt mere ind i beslutningsprocesserne. Det øger altså dermed demokratiet i Europa, så jeg synes faktisk, at det kun kan være, hvis man ønsker at sætte EU i stå – hvad der er en mærkelig form for masochisme, for det vil så også skade danske økonomi – at man skulle gå imod det her.

Hvis man ønsker fremgang for Europa og fremskridt og evne til at træffe beslutninger, som kan bevæge Europa frem, så er det jo kun et ja, der kan anvendes. Det andet er jo at bede om udgangen for Europa, og det er jo nok ikke til vores fordel.

Jesper Langballe (DF):

Udenrigsministeren smutter uden om mit spørgsmål ved at svare meget fikst. Ser man på indholdet, så er traktaters indhold jo så forskellige, og det er forfatningers indhold også. Ja, det er klart, men det, jeg taler om her, og det tror jeg i og for sig også godt at udenrigsministeren i virkeligheden forstod, er jo indholdskategorien, at to forfatninger for to forskellige lande kan være forskellige, men indholdet placerer dem begge to i kategorien forfatning. Og der savner jeg svar fra udenrigsministeren på det sprogligt logiske spørgsmål: Er det rigtigt, at en traktat er en kontrakt mellem stater og en forfatning er en kontrakt mellem en stat og dens borgere, og at begrebet en forfatningstraktat derfor er fuldstændig umuligt, *contradictio in adjecto*?

Kl. 14.05

Hvis vi ser på indholdet af EU-forfatningen, som begynder med en præambel – i øvrigt svulstig og rædselsfuld, så den kun kan være skrevet af franskmand, den begynder med sådan en sproglig fane om de værdier, som vi i fællesskab i Europa går ind for, til trods for at de fleste

europæiske befolkninger stort set er imod forfatningen – så er man ikke i tvivl om, at der er tale om en forfatning. Det er sådan, man i hvert fald mange andre steder end i Danmark laver forfatninger. Sådan laver man jo ikke traktater, som er praktiske aftaler mellem stater.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen en traktat kan da sagtens indeholde en aftale mellem stater om at give borgere nogle rettigheder – det kan den da sagtens. Det afgørende er, om den ændres efter mellemfolkelige spilleregler og traktatmekanismer, altså om det skal godkendes i alle medlemslandene som traktatændringer, hvis man ændrer noget.

Men der er jo intet, der forbyder en traktat mellem 25 lande at give de 25 landes borgere nogle rettigheder. Det er der da ikke noget der forhindrer en traktat i. Hvis alle 25 lande er enige om at give nogle rettigheder til alle 25 landes borgere, så kan de skrive det i en traktat, og det er det, man gør her. Det er derfor, der så er nogle elementer, som kendes fra andre grunddokumenter som f.eks. nationale forfatninger, og det er det, der hedder, at man formulerer de grundlæggende spilleregler og de grundlæggende værdier.

Det er da rigtigt, at præambelen jo nok ikke, på trods af at dens forfatter måske havde håbet det, vil indbringe Nobels litteraturpris, det tror jeg såmænd heller ikke den vil. Men den prøver jo bare at sige: Hvad er det grundlæggende, vi er fælles om?

Der skal hr. Langballe være opmærksom på en ting, som jeg tror vi i øvrigt var enige om, nemlig at den måde, Østrig blev behandlet på, efter at den borgerlige regering kom til, ikke var pyntelig for EU. Nu har vi så præciseret, hvad det er, vi er fælles om af menneskerettigheder, grundværdier og demokrati, og hvis man krænker disse grundlæggende ting, så går nogle mekanismer i gang. For at undgå en gentagelse af Østrigsagen har vi jo så beskrevet, hvilken vanskelig procedure der skal til for at eliminere et land.

Man kan jo komme ud for et land, der ikke længere optræder demokratisk med respekt for menneskerettighederne, og det kan jo ikke bare blive i klubben; så skal der være regler for, hvordan man kommer ud af klubben.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Morten Messerschmidt for tredje og sidste spørgsmål.